

Hur Salaf gav i välgörenhet

Från Salafs moral och uppförande var att de hade vanan att ge välgörenhet i överflöd med allt som var bortom deras behov, dag och natt, i hemlighet och öppet.

Den som inte hade någon mat eller pengar att ge, var välgörande genom att inte behandla andra illa och hanterade andras dåliga beteende på ett korrekt sätt islamsikt.

Allâh den Högste sade:

"De som ger av vad de äger, nattetid eller under dagen, i tysthet eller öppet i allas åsyn, skall få sin lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem." [Surah al-Baqarah 2:274]

Han sade också:

"[TROENDE!] Ni kommer inte att uppnå sann fromhet, förrän ni ger åt andra av det som ni [själva] värdesätter; Gud har full kännedom om vad ni ger." [Surah al-'Imraan 3:92]

'Abdul-'Azeez ibn 'Umair [rahimahullâh] sade:

"Salaat [bönen] kommer hjälpa dig fram halva vägen, fastan låter dig nå dörren av Kungen och välgörenhet tillåter dig att vara i Kungens sällskap."

Han brukade också säga:

"För oss är rikedom depositioner för välgörenhet."

Deras uppförande var att le glatt när de såg en tiggares ansikte och inte misstänka honom. De brukade alltid tänka att han tiggde endast på grund av ett extremt behov.

Sufyaan ath-Thawri [rahimahullâh] brukade bli överlycklig om han såg en tiggare vid sin dörr och han brukade säga:

"Välkommen till den som kommit för att tvätta bort mina synder."

Fudhayl ibn 'Iyaad [rahimahullâh] sade:

"Tiggare är ett så gott folk! De bär vår förberedelse inför Nästa Liv utan att ta betalt ända fram tills de placerar det på vågskålen inför Allâh den Högste."

Islaam.com